

2

Tomášek

ZPRÁVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Úvodní slovo biskupa Pavla

Bratři a sestry,

mám radost, že dva kněží z naší diecéze – Jan Bula a Václav Drbola – budou brzy blahořečeni. Tento pátek (24. 9. 2025 pozn. red.) podepsal papež Lev XIV. dekret, který uznává jejich mučednictví a schvaluje blahořečení. Jde o výjimečnou a zásadní událost v historii naší diecéze, naší země a moderních dějin české katolické církve. Samotná slavnost by měla proběhnout zhruba v polovině příštího roku. V brněnské diecézi proto připravujeme řadu doprovodných aktivit od duchovních a edukativních po kulturní akce.

Na pultech knihkupectví je již nyní k dostání komiks o obou kněžích s názvem *Nepřemožení*. Více informací o obou mučednících i celém procesu blahořečení najdete na webu www.buladrbola.cz.

Díky každému z vás za to, že životní příběh a odkaz kněží Buly a Drboly budete sdílet ve svém okolí.

biskup Pavel

Informace

• **V sobotu 8. listopadu** ve 14.00 se uskuteční komentovaná prohlídka nového kostela na Lesné (konečná tramvaje č. 9). Provádí P. Pavel Hověz, bývalý farář. Všechny zveme.

• **Hledáme dobrovolníky** na hlídání kostela v adventní a vánoční době. Od středy 26. 11. do neděle 28. 12. bude náš kostel v odpoledních a večerních hodinách více otevřen pro veřejnost. Hlaste se, prosíme, u kostelníka Pavla Zahradníka.

• **Generální předvánoční úklid** bude v sobotu 29. listopadu od 8 hodin. Prosíme, kdo můžete pomoci, přijďte.

• **Úmysly mší sv.** na první pololetí 2026 bude možno zadávat **od 30.11.**

• **Zdobení perníčků.** Všechny vás zveme na tradiční zdobení perníčků, které se uskuteční v neděli 30. 11. od 15 h na faře.

Zároveň prosíme o pomoc s napečením perníčků. Kdo bude ochotný perníčky napéct, nahlaste prosím množství, které upečete, Anežce Nessie Babákové na email anezka.babakova@ymcaskaut.cz nebo na tel 732 430 858

Perníčky bude rozdávat Mikuláš na dětské mši 2. 12. a na mikulášské besídce na Petrinu 7. 12.

Slovo otce Lukáše

Milí farníci, milí čtenáři,

jsem rád, že vás mohu znovu pozdravit skrze Tomáška! Rozhodl jsem se v našem farním časopise nabídnout sérii krátkých zamyšlení nad blahoslavenstvími, která tvoří srdce Ježíšova horského kázání (Mt 5,1–12). Jsou to slova, která ukazují, jak vypadá Boží logika – jiná než ta světská – a jakou cestou se kráčí ke skutečnému štěstí. Každé číslo Tomáška přinese jedno blahoslavenství, jeden krok na této cestě. Začneme tedy prvním.

„Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.“ (Mt 5,3)

Na první pohled to zní zvláště: chudoba a štěstí? V naší společnosti bývá chudoba spíš něčím, čemu se chceme vyhnout. Ježíš ale mluví o „chudobě v duchu“, tedy o postoji srdce, ne o sociálním stavu.

Můžeme říci, že „být chudý v duchu“ znamená uznat, že všechno, co mám, je dar. Že nejsem pánem svého života, ale že ho dostávám z Boží ruky. Chudý v duchu není ten, kdo si zoufá, ale ten, kdo ví, že bez Boha nic nemůže, a proto se k Němu s důvěrou obrací. Umí říct: „Pane, potřebuji Tě.“ A právě tím se jeho srdce otevírá milosti.

Opačný postoj je ten, když si člověk myslí, že si vystačí sám. Kdo spoléhá jen na své schopnosti, na své jistoty, na své zásluhy. Takový člověk může mít všechno – a přesto zůstává prázdný, protože v jeho srdci už není místo pro Boha. Ježíš nás zve k jednoduchosti, k vnitřní svobodě. K životu, který stojí na důvěře, ne na majetku či postavení. Chudoba v duchu je svoboda od přetvářky, od závislosti na uznání, od neklidu, který vzniká, když chceme mít všechno pod kontrolou. Kdo se zříká falešné jistoty, ten zakouší pravou jistotu Boží lásky.

Je zajímavé, že Ježíš neříká, že „*je-lich bude nebeské království*“, ale „*je-lich je*“. To znamená, že ten, kdo žije v duchovní chudobě, už teď zakouší Boží království – Boží přítomnost, pokoj a radost, které svět nemůže dát ani vzít.

Drazí, můžeme se povzbudit, že být Božím dítětem je víc než všechny úspěchy světa. A právě Boží blízkost je to pravé štěstí, po kterém všichni toužíme.

Bůh Vám žehnej a Panna Maria provázej +

o. Lukáš

Aplikace Donátor

Biskupství brněnské připravilo v diecézi jednu novinku:

Mobilní aplikaci DONÁTOR, díky které mohou věřící **přispívat do kostelní sbírky ve své farnosti bezhotovostně pomocí chytrého telefonu**. Jedná se možnost, která doplňuje tradiční darování hotovostí. Aplikaci si můžete stáhnout zde: <https://donator.cz/aplikace> – je dostupná jak pro iOS, tak pro Android.

Nově budeme používat sbírkový košík, na kterém je umístěna karta, která obsahuje NFC čip a QR kód. Ten stačí načíst v aplikaci, potvrdit částku a váš dar bude odeslán farnosti. Je to **rychlý, jednoduchý a bezpečný způsob darování farnosti**, aniž by k tomu byla potřeba hotovost ve vaší peněženke. Spolu s košíky distribuujeme do farností i informační letáky.

V aplikaci DONÁTOR si můžete přednastavit částku, kterou chcete darovat, můžete také přispět vybrané farnosti i mimo čas mše svaté – zkrátka kdekoli a kdykoli chcete. Aplikace dále nabízí kompletní přehled všech vašich darů a jednou z výhod je, že automaticky obdržíte potvrzení pro daňové účely. Celkovou výši darů zaslaných pro vaši farnost můžete sledovat na tomto odkazu: <https://donator.cz/projekty/farnosti>.

Věříme, že vám bude aplikace DONÁTOR sloužit k užitku a prospěchu Vaší farnosti.

biskupství brněnské

Svěcení stálých jáhnů

V pátek 19. září vysvětil biskup Pavel Konzbul tři ženaté muže ze tří farností naší diecéze na stálé jáhny. Jsou jimi Josef Marian Kralovič z farnosti Velké Bílovice, Josef Babák z farnosti Brno-sv. Tomáš, a Jiří Barbořák z Moravské Nové Vsi.

„Trojici nových jáhnů bych rád popřál, aby byli rukama církve. Při mši svaté budou opakovaně vyzývat: „Pozdravte se pozdravením pokoje!“ V našich zeměpisných šířkách se to obvykle děje podáním ruky. Tato výzva ať jim stále připomíná, aby sami byli takovým znamením pokoje a podanou rukou k usmíření,“ vyjádřil své přání nově vysvěceným jáhnům biskup Pavel.

Děkujeme našemu jáhnu Josefu Babákovi za jeho rozhodnutí a ochotu našim kněžím pomáhat a nám farníkům sloužit. Přejeme jemu i celé jeho rodině Boží požehnání.

redakce

Z farní charity

Drazí přátelé Charity a všichni čtenáři Tomáška!

Cesta na Ukrajinu

Rádi bychom vás dnes informovali o radostném setkání, které proběhlo

v ukrajinském městě Teresva na začátku září. Spolu s Josefem Kánským (v 90. letech působil v naší farnosti jako kostelník) z boskovického děkanátu jsme byli pozváni na slavnostní otevření nové fary, na kterou jsme v naší farnosti, a také v celém boskovickém děkanátu, několikrát vybírali.

Vlastní slavnost se konala v neděli 7. září odpoledne. Začala podvečerní bohoslužbou, které předsedal místní biskup a po ní proběhlo požehnání všech dokončených místností fary.

Večer jsme se pak při bohatém po-
hoštění nachystaném domácími mohli
poznat s místními farníky, kteří se
do stavby fary v hojném počtu zapo-
jili. Dostalo se nám přátelského přijetí
a také poznání, že na Ukrajině, v zemi
zužované válkou žijí lidé s otevřeným
srdcem, připravení nezištně pomoci.
Jako vždy byla pro nás cesta na Ukra-
jinu sice náročná, ale přesto jsme se
cítili obdarováni.

Na jedné z připojených fotografií
můžete vidět biskupa při žehnání
domu, jeho oblečení je pro nás sice
nezvyklé, ale určitě zajímavé.

Petr Kad'ourek

Děkujeme za vaši podporu
a vyprošujeme vám do závěru
církevního roku Boží požehnání a ra-
dost, kterou svět nemůže vzít.

Dobrovolníci farní charity

ARBOR PARVA

Tábor SevereK 2025 Tobiáš Lolness

Letos měl náš tábor opravdu dobrou název. Ne žádný nudný „Zlatý bludišťák“ nebo rozplizlý název „Lannun“. Konečně pořádný vojenský název „Arbor Parva.“ Do náplní našich dnů patřilo mimo jiné hledání kachniček na všech nepravděpodobných místech, zahrály jsme si na bitvu tří císařů v gastro stylu, stloukly jsme pár budek nebudek a sedm z deseti skupinek nezvládlo vyřešit vraždu sestry hlavní vedoucí, ale náramně se přitom bavily. Uprostřed tábora se všechny skautky ocitly v blázinci, ze kterého nebylo úniku, a tak se raději přesunuly do východního Berlína.

O tom teď trochu podrobněji. Je ráno, venku hluk a ty právě podstupuješ vojenský výcvik, německý komandátor na tebe křičí a ty máš

pomyšlení jen na jediné. ÚTĚK. Útěk na západ. A tak se skautky, s cílem naučit se dějiny, naučily „náletovat“ (k zemi, vztyk), „chlebovat“ (pochodovat) a též sovětskou propagandu (se Sovětským svazem, přišla bída na zem). A taky už víme, co je to letecký most (asi ne všichni si to ještě pamatují, ale jinak byla lekce dějepisu rozhodně úspěšná). Nakonec jsme se však na ten slavný západ dostaly všechny.

Pak přijely světlušky a s nimi déšť a zima, a tak jsme s láskou vzpomínaly na sluníčko, které svítilo ve východním Berlíně. A společně se světlůškami jsme například prožily den se svými emocemi, kdy nás celý den provázely postavy z pohádky V hlavě, prozpívaly jsme spoustu večerů u ohně, a i na nějakou tu výpravu jsme si zašly. Na závěr bychom chtěly dodat, že tento tábor jsme si opravdu převelice užily.

Bellona, Rue, Tala a Speedy

Farní den 14. 9. 2025

Někteří se těšili, někteří se obávali (zejména deště) a některým to bylo trochu jedno. Přesto se nás hojně sešlo na Farním dni, který se konal v neděli 14. 9. 2025 od 14 hodin v zahradách pod Petrovem. Hlavní program probíhal od 15 hodin a měli jsme možnost prostřednictvím poměrně velkého množství řečníků seznámit se s různými aktivitami, které probíhají v naší farnosti, či jsou k ní nějakým způsobem „přifařeny.“ Paleta aktivit byla pestrobarevná (stejně jako některé děti, které využily nabídky malování na obličej) a bylo velmi krásné pozorovat, že jsme farnost živá a činorodá, na aktivity velmi bohatá.

Po úvodních slovech našeho faráře Mons. Jana Mráze jsme obdrželi pozvání do sboru Jolly Singers, do sboru dětí a rodičů, ke zpěvu chorálu, do modlitebních společenství, k rozjímání nad Písmem, k modlitbám matek („nejzbožnější z-matek,“ jak zněla glosa pana faráře ☺), k návštěvě farní kavárny či k praktické pomoci, např. při úklidu kostela nebo chystání květinové výzdoby. Připomenuli jsme si působení komunity Emmanuel a farní charity, byli jsme obeznámeni s organizací výuky náboženství, s kurzy Alfa a Beta. Vyslechli jsme od Tomáše Drobného (Rulíka) odborný historický výklad o ikoně Panny Marie Svatotomské (Palladiu města Brna), od Ivo Speráta zprávu o zázracích připisovaných přímlově Panny Marie a dozvěděli jsme se, že inaugurace nové – restaurátorské – kopie obrazu se chystá na 25. 3. 2026, tj. na slavnost Zvěstování Panny Marie.

Rovněž jsme měli možnost podívat se na aktuální tváře reprezentující skautské oddíly – chlapecký (Tardigrada) a dívčí (Severky) a ministrantský konvent. Ti z nás, kteří mají touhu pracovat na rozvoji svých dovedností, mohou přijmout pozvání do lektorského či žalmistického kurzu. Řečníků se vystřídal opravdu mnoho a omlouvám se, že neuvádím všechny jmenovitě, výčet by byl dlouhý.

Celým odpolednem nás coby moderátor provázel Václav Jaša Kotek. Na pozadí jsme měli možnost sledovat mrštnost dětí z farnosti, pro které se zeď za pódiem stala oblíbenou prolézačkou. Ozvučení prostoru bylo profesionální (díky Petru Veselému a jeho pomocníkům), všechno bylo dobře slyšet, přestože kolem probíhal šum v podobě rejů dětí a povídání dospělých.

Nelze nezmínit výborné pohoštění – zejména grilované klobásy a párky se vším, co k tomu patří, které nachystala skupina dobrovolníků kolem Josého Babáka a Ladi Bobčíka, a rozlévané i čepované nápoje, které měl pod patronátem Jan Šídlo Svoboda. Kávu si vzal na starost Matěj Papoušek a velkou část výborného občerstvení pro nás nachystal náš kostelník Pavel Pandan Zahradník.

Farní den měl charakter sousedské slavnosti – každý mohl přispět na společný stůl svým kulinářským výtvozem, takže dobrot se sešlo mnoho a byly lákavé a chutné.

Akce se konala pod širým nebem a přiznám se, že jsem cestou tramvají (neboli šalinou) na Farní den s obavami sledovala předpověď počasí na Meteoradaru, zejména blížící se dešťové mraky, přičemž podle předpovědi, která je většinou velmi přesná, se zhruba měl v polovině programu strhnout vydatný liják. Ale zřejmě Ti, kteří měli na starost modlit se za úspěšný průběh Farního dne, svoji činnost nepodcenili a vymodlili nejen ochranu všech zúčastněných v průběhu akce, ale také příhodné počasí – Farní den proběhl prakticky za sucha, což lze s ohledem na předpověď počasí považovat téměř za další zázrak (nepochybuji, že Panna Maria se za nás opět přimluvila).

Farní den tedy proběhl zdárně a poklidně (alespoň pozorováno z pozice účastníka). Bylo velmi příjemné potkat přátele, a to z různých nedělních mší svatých (latinské, deváté, jedenácté i večerní) v jeden čas na jednom místě. A bylo fajn potkat i lidi, které znám pouze od vidění, nebo je neznám, a mít možnost dát se s nimi do hovoru. Myslím, že organizátorům a účastníkům Farního dne se podařilo vytvořit krásnou atmosféru pro setkání a sdílení.

Na závěr jsme obdrželi požehnání od našeho pana faráře a postupně jsme odcházeli, věřím tomu, že naplnění radostí z tohoto krásného setkání. Dovoluji si tímto jako účastník poděkovat

všem organizátorům a jejich pomocníkům a těším se na další setkávání na bohoslužbách a farních akcích.

Jitka Gao Kapitánová

Historický zvon sv. Tomáše opět zazvoní v plné kráse

Možná jste si všimli, že v poslední době se častěji rozezněl zvon na věži kostela sv. Tomáše. Nadšení studenti v čele s milovníkem zvonů a zvonění Matúšem, nyní studentem brněnské techniky, rozeznívají zvony na věžích brněnských kostelů; nejen na tom našem. Při té příležitosti jsem byl povzbuzován (pozn.redakce – o. Jan Mráz), abych nechal prověřit stav velkého zvonu, na který se již dlouhá léta zvoní velice sporadicky, a to jen tak, že se v nehybném zvonu rozhoupe zvonové srdce. To se nyní změnilo. Více najdete dále v článku:

Věž kostela sv. Tomáše v Brně skrývá vzácný historický poklad. Je jím zvon sv. Tomáše, pocházející z roku 1393. Kromě svého impozantního věku však tento zvon nese ještě jednu výjimečnou vlastnost – patří mezi pět největších zvonů v České republice (podle hmotnosti). Tento zvon je tedy nejen neocenitelným klenotem campanologie, ale i svědkem několika

staletí historie, který provázel věřící při modlitbách a obřadech.

Od druhé poloviny 20. století však hlas tohoto zvonu téměř úplně utichl. Důvodem byla obava, že rozsáhlé válečné škody na budově dnešní Moravské galerie, mohly zasáhnout také věž kostela a ohrozit její statiku. Zvon byl od té doby nehybný a zvonil jenom sporadicky – ve statické poloze, prostřednictvím srdce.

V první polovině letošního roku však nastal významný krok k oživení tohoto historického díla. Při příležitosti vyčištění věže a uvedení menšího zvonu do provozu se zrodila šlechetná myšlenka vrátit zvon sv. Tomáše zpět do plné funkčnosti a obnovit jeho hlas v plné kráse.

Po podrobné analýze statického stavu věže se ukázalo, že neexistuje

žádné oficiální stanovisko týkající se údajného nevyhovujícího stavu. Proto byla přizvána odborná statická firma z Brna, která má rozsáhlé zkušenosti s kostelními věžemi a zejména zvonovými konstrukcemi. Při první návštěvě, kdy se podrobně mapovaly všechny parametry a aspekty věže kostela sv. Tomáše, odborníci konstatovali, že věž je v perfektním stavu a nevykazuje žádné známky statického poškození.

S tímto zjištěním následně přišla na řadu revize zvonu, kterou provedla renomovaná firma ImpulsB z Ostravy. Tato firma je známá svou špičkovou odbornou prací v mnoha významných kostelech v Česku i na Slovensku. V roce 2022 se podílela také na osazení druhého největšího zvonu v České republice, který byl instalován v Praze. Po důkladné revizi odborníci potvrdili, že zvon je ve vynikajícím a zachovalém stavu – vhodném pro provoz.

Toto zjištění umožnilo provést první testovací zvonění, při němž byli přítomní jak statici, tak i odborná firma z Ostravy. Po testování zvonění všichni přítomní konstatovali, že zvonová stolice a věž jsou vyrobeny s takovou precizností a kvalitou, že „během zvonění se nehnul ani prach“. Na základě těchto výsledků bylo vydáno oficiální stanovisko, že věž je

plně schopná provozu velkého zvonu a umožňuje jeho kyv.

Na závěr této důležité etapy bylo rozhodnuto, že „oficiální“ první zvonění zvonu sv. Tomáše se uskuteční symbolicky 1. listopadu, na svátek Všech svatých. V 17.00 hodin, tedy půl hodiny před slavnostní mší, se hlas největšího a nejstaršího zvonu v Brně opět rozezní, aby připomněl všem přítomným velkolepou historii a náboženský význam tohoto nevšedního klenotu.

Věříme, že tento historický okamžik přinese do našich srdcí novou naději a připomene nám význam tradic, které nás provázejí již staletí.

Matúš Sedlák

Misijní koláčky

Jako každý rok připadlo pečení misijních koláčků na víkend, kdy se velká část farníků odjela rekreovat do „Ameriky“. Přesto se nás sešlo 12 + náš skvělý pekař, oblíbený půlkostelník a nepředstížitelný kuchař Pandan Zahradník.

Letos nadělaly přinesené plechy víc neplechů než obvykle, protože se většina z nich nevešla do farní trouby. Situaci však vyřešila jiná „trouba“, která skočila k Synkům a obrala je o všechny plechy správné velikosti, čímž jsme paní Synkovou uchránili před sobotním pečením. ☺ Pak už šlo všechno jak po másle (s rumem), kterým se koláčky potíraly.

Vše vyvrcholilo famózním obědem připraveným s láskou a umem již zmíněným Pandanem. Vydatná maďarská fazolová polévka s klobáskou, jarní cibulkou a bagetkou

nás téměř zasytila. Pak následovalo krutí maso v kořeněném jogurtu a fazolky s vajíčky v křenové omáčce doplněné vařenými brambory s kmínem a petrželkou a červeným kysaným zelím. Jen množství jako obvykle neodpovídalo reálné situaci. Příště nahlásíme 3 až 5 pekařek a dvacet se nás v pohodě nají.☺

Velký dík patří všem zúčastněným, zejména obětavé organizátorce Vítě Mikeškové, Klárce a jejímu robotu a pozornému hlídači koláčků a geniálnímu kuchaři Pandanovi. Ten sice pohlížel na sebou připravené krutí maso kriticky, ale nám právě tak strááášně chutnalo. Tož zase je o něco míň hlópé.☺

Marie Sojka Veselá

Adventní věnce

Milí přátelé,

již tradičně bychom vás rádi pozvali na výrobu adventních věnců. Nebude chybět ani povídání, smích, i ticho i něco dobrého k čaji a hlavně připomenutí, že adventní čas a Vánoce nejsou o spěchu, ale o blízkosti. Těšíme se, že potkáme nejen známé tváře, ale také tváře nové, které chtějí prožít odpoledne ve společnosti.

Kdy: 29. 11. 2025 od 14 hod

Kde: fara sv. Tomáše, Lidická 6

Co sebou: Pokud máte oblíbené svíčky, stužky, ozdoby, korpus, klidně si je přineste. (v omezeném množství bude možnost zakoupení)

Kontakt: +420 604 551 468 Základní materiál – větve, budou k dispozici.

S vděčností za již 28 setkání

organizátorky Anička, Saša a Vít'a

Kostelnické postřehy

Nejvýznamnější událostí poslední doby byl Farní den. Bylo radostné sledovat kolik desítek aktivních, obětavých a schopných farníků máme. Hlavními organizátory byli členové Pastorační rady farnosti a bylo vidět, že jsme volili dobře. Farní den se velmi vydařil, ale nevím jestli plně splnil svůj účel. Měl propojit všechny farníky, ty kteří chodí do kostela denně nebo na různé nedělní mše. To se úplně nepovedlo, převažovali nedělní deváťáci, přišlo i něco latiníků, ale z ostatních jen pár jedinců. Pořadatelé si tak udělali mimořádně krásné odpoledne zejména pro sebe, své rodiny a blízké přátele. Snad se to spojení všech farníků podaří příště.

Před Misijní nedělí jsme pekli koláčky. Pohoda, rutina, idyla. Jen opět moje každoroční chyba. Vždy zapomenu, že většina děvenek neumí jíst, jen ochutnávat degustační vzorky. Tak pak to navařené musí zachraňovat farní duchovenstvo a moje rodina.

Pro mne byla významná ještě jedna událost. V sobotu 11. října jsme se v sousedním kostele sv. Jakuba rozloučili s mimořádnou osobností sestrou dominikánkou Gabrielou

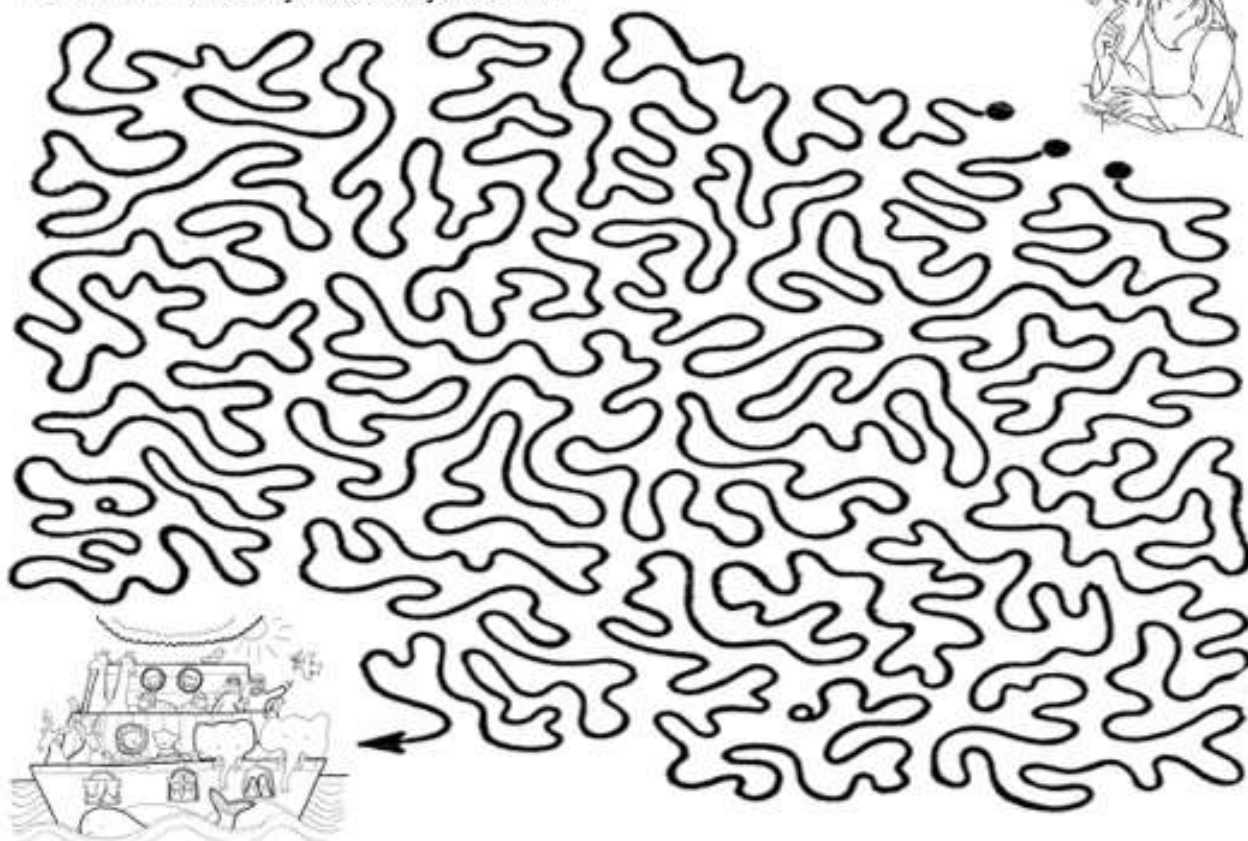
Vlkovou, která 2. října navždy spočinula v náruči Kristově. Neměl jsem s ní osobní kontakt, i když v poslední letech žila v Brně na Veverí spolu s dalšími dominikánkami včetně sestry Bernadety, která působila v naší farnosti. Přesto doc. RNDr. Gabriela Ivana Vlková ThD, první děkanka teologické fakulty, byla významným člověkem mého života. Poprvé jsem ji viděl před deseti lety, když na pozvání našeho tehdejšího kaplana o. Jakuba měla v našem kostele přednášku „Radostná zvěst knihy Izajáš“. Pročítal jsem si Izajáše i Jeremiáše rád, ale vnímal jsem je jako temné čtení o lidských chybách a nedostacích. Po její přednášce jsem v těch stejných textech četl o radosti a naději. Poslouchal jsem pak její další přednášky o starozákonních knihách a četl její texty, z nichž některé části byly na mě příliš odborné. Díky ní jsem snad pochopil, co nám Starý zákon přináší. Je v něm moudrost, že ne na všechny naše otázky existuje lidsky pochopitelná odpověď, přesto si je máme klást. Je tam důvěra v Hospodina a úcta k tomu, co stvořil. Tak jak Nový zákon je Láska, tak Starý zákon je Naděje, je celý prodchnut vírou židovského národa v příchod Spasitele. Tož, díky sestře Gabriele, su o něco míň hloupé.

Pavel Pandan Zahradník

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

CESTA. Pomoz najít Noemovi jeho archu.

PRO STARŠÍ

PÍSMENA. Vyškrtej všechna Q, W a X. Zbylá písmena tvoří tajenku.

Q	W	J	X	A	N	Q	P	A	W	X	V	E	L	Q	II.	,	V	L	W	A	S	X
T	N	Q	Í	M	W	J	M	É	N	X	Q	E	M	W	K	A	R	X	O	L	J	Q
Ó	Z	E	W	F	X	W	O	Q	J	T	W	Y	X	L	A	,	Q	B	Y	L	W	P
A	P	E	X	Q	Ž	E	M	T	W	É	M	Ě	X	Ř	Q	D	V	A	C	W	E	T
X	S	E	D	Q	M	W	L	E	T	.	X	Q	S	V	W	A	X	T	Q	O	Ř	E
Č	W	E	X	N	Q	B	Y	L	W	V	N	E	X	D	Ě	L	I	Q	B	O	W	X
Ž	Í	Q	H	O	W	M	I	X	L	O	Q	W	S	R	X	Q	D	E	W	N	S	T
V	Í	X	2	7.	Q	W	D	U	B	X	Q	N	W	A	X	2	0	Q	X	I	4	.

obrázky: <http://images.google.com/>

Klára Špunt Zelinková